

01/2012

JEVANSKÝ

zpravodaj

ročník 2 – číslo 1 – březen 2012
vydává Obec Jevany

Vážení čtenáři,
vydání tohoto čísla je poněkud netradiční. Naposledy se zde objevuje rubrika „Můj názor“, protože příspěvky do této rubriky narostly geometrickou řadou a strany zpravodaje se neúměrně navýšily. Ptáte se, jakým způsobem redakční rada uzná za vhodné článek vložit či nevložit. Počet redakční rady je lichý a názor zde vítězí přehlasováním. Proto se do tisku dostanou i články různých kvalit, dokonce i články, kde autor úmyslně překrucuje realitu ve snaze vzbudit dojem, že bojuje za dobrou věc. Hloupé boje za imaginární spory a útoky na lidi, které autoři napadají a neuvědomují si, že tak otravují i ty kolem. Zdá se, že pro některé je toto náplní celého jejich života. Snad se tedy v příštím čísle dočkáme více článků o dění v obci a okolí a článků charakteru konstruktivního. Těšíme se na Vaše příspěvky a komentáře, které nás mohou posunout dále, nejen pochvalu, ale i kritiku. Na závěr přeji Vám všem optimismus a víru v dobré lidi.

S pozdravem Mgr. Kateřina Siveková Křížáková

SDH Jevany

Vážení obyvatelé Jevan a okolí, dovolte nám Vás informovat o vzniku Sboru dobrovolných hasičů v obci Jevany. V tomto článku Vám představíme nově vzniklé sdružení sboru dobrovolných hasičů, jeho náplň, záměry, cíle a také Vám poskytneme některé další informace.

Ustavující valná hromada SDH Jevany se konala dne 4.1.2012. Naším cílem je navázat na dlouholetou tradici a obnovit aktivní činnost tohoto sdružení v Jevanech. SDH Jevany vzniklo s primárním záměrem rozšířit společensko-sportovní dění v obci a také obnovit jednotku dobrovolných hasičů, která by byla schopna zajistit kvalitní ochranu obce a jejích občanů v případě ohrožení.

SDH Jevany je součástí okresu Praha-východ, okrsku číslo 5 Mukařovsko. Do tohoto okrsku spadají obce Tehov, Tehovec, Všestary, Klokočná, Babice, Mukařov, Štíhllice, Doubek a Žernovka.

Dále bychom rádi založili a dále rozvíjeli družstva dětí, mužů a žen, která by repre-

zentovala obec Jevany na soutěžích okrsku dobrovolných hasičů. Pravidelné sportovní akce i tréninky dětí a mládeže budou vzhledem k charakteru sdružení probíhat převážně během letních měsíců. Dne 2. 2. 2012 jsme založili družstvo dětí a mládeže, do kterého se mohou zapojit děti od 6 do 15 let. Podle zájmu dětí a mládeže se bude dále uvažovat o založení družstva přípravky-děti do 5 let a družstvo dorostu-mládež od 15 do 18 let. Rádi bychom družstva zapojili do soutěží okrsku a do dalšího vzdělávání a sportu v tomto směru.

Jsm rádi, že obec Jevany vznik SDH podpořila a i nadále je ochotna k další spolupráci. Obec poskytla prostory tělocvičny na OÚ během zimních měsíců a kabiny domácích FC Jevany v letních obdobích a prostor fotbalového hřiště na tréninky.

V současné době probíhá inventarizace majetku jednotky dobrovolných hasičů, které je ve vlastnictví obce Jevany. Podle

jeho výsledků pak bude možné zhodnotit možnosti použití stávajícího vybavení při trénincích v našich začátcích. Tréninky jsou zatím plánovány jednou týdně během letního období. Jejich náplní bude nácvik startu a provedení požárního útoku, který je nazýván tzv. „Královskou disciplínou“. Pro tento druh cvičení jsou třeba armatury, například hadice typu B, C, pákový rozdělovač, proudnice, „konkurence schopná mašina“ typu 12, savice a koš se záklopkou. Bohužel tímto vybavením SDH Jevany zatím nedisponuje a proto jsme oslovili obec ve věci podání žádosti o dotaci z titulu MMR. Tuto žádost připravíme ve spolupráci s obcí. Děkujeme obecnímu zastupitelstvu, že schválilo podání žádosti o dotaci na vybavení pro oddíl dětí v celkové částce 136.000,- s DPH (spoluúčast obce je 30 %). V případě přidělení dotace dokážeme dětem poskytnout kvalitní vybavení pro účast na soutěžích okrsku již v nadcházejícím letním období.

Dalším z našich cílů je i zmapování historie hasičského sboru, který v obci řadu let působil. Pokud máte informace, fotografie či dokumenty, byly bychom rádi, pokud bylo možné do nich nahlédnout.

K dnešnímu dni čítá sbor dobrovolných hasičů 26 členů, z nichž jsou 4 děti. Velmi vítáme každého nového člena z řad dospělých, dětí i mládeže.

Tímto Vás také zveme na třetí schůzi SDH Jevany, která se bude konat ve čtvrtek 1. 3. 2012 v tělocvičně OÚ Jevany od 19:00. Prosíme, aby si účastníci vzali přezůvky sebou. V případě dalších informací, vašich návrhů a nápadů nás můžete kontaktovat na telefonním čísle 725 800 807 a mailu sdhjevany@seznam.cz.

S pozdravem za SDH Jevany
Roman Trmal
Velitel SDH Jevany

Jevanský zpravodaj, vydává Obec Jevany,
Černokostecká 49, 281 66 Jevany,
IČ: 00235423, tel. 321 678 177,
jevany.zpravodaj@seznam.cz
Redakční rada: Gruber Petr, Kameníček Petr,
Lahoda Jan, Mgr. Siveková Křížáková Kateřina,

Ing. Dagmar Černá, Ing. Marcela Saitzová,
Rostislav Pačes
Grafická úprava: Ottomanská Leona
Zapsáno Ministerstvem kultury ČR do evidence
periodického tisku pod e.č. MK CR E 19929.
Vychází v počtu 350 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla 8. 5. 2012 do 18.00 hod.
Články dodávejte v max. rozsahu 1 A4 normostrany.
Toto číslo vychází v březnu 2012.
Texty uveřejněné v rubrice „Názory“ jsou
osobními názory pisatelů. Pravopisné korektury
jednotlivých článků si zajišťují jejich autoři.

Kapitoly z jevanské historie 5.část Bohumilský areál

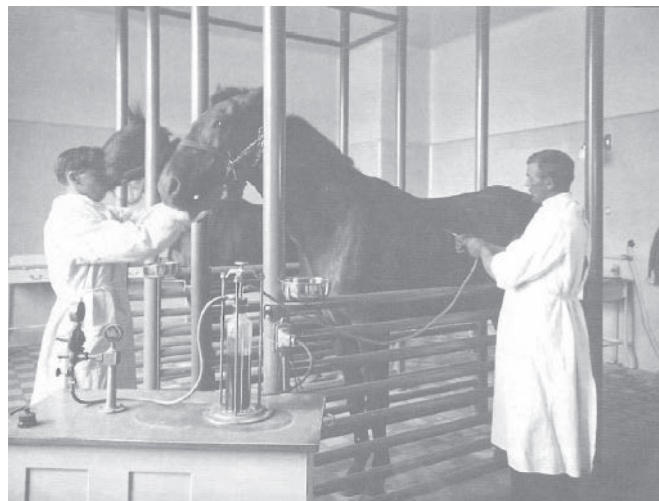
Možná se podiví ten, kdo ve školním atlasu, na mapě průmyslu naší republiky, najde Jevany, jako významné centrum chemicko farmaceutického průmyslu. Je to samozřejmě díky fabrice firmy Baxter, která je jednou z největších svého druhu v Evropě. V kapitolách z jevanské historie se ale dnešní továrnou zabývat nebudeme. Stejně tak necháme pro historické zhodnocení uzrát poměrně nedávnou minulost, spojenou s kontroverzním budováním frakcionační linky na krevní plazmu. O farmaceutické výrobě u nás a o bohumilském areálu si spíše povíme něco z historie vzniku a začátků.

Středověká vesnice Bohumil vznikla snad na místě raně středověkého, možná dokonce starověkého, hradiště. Před svým zánikem, koncem třicetileté války, byla největší vesnicí Aldašinska. V naší zemědělsky chudé lokalitě zaujímalo bohumilské území nejlepší půdy a polohy. Z toho důvodu, i když byla vesnice kompletně zničená, obnovili Liechtensteinové jednu usedlost a postupně z ní vybudovali velký hospodářský dvůr. Ten obhospodařoval velkou část polí jevanského katastru, do něhož bylo někdejší bohumilské území zahrnuto. Dvůr byl až do 19. století hospodářskou součástí černokosteleckého velkostatku a jeho vedení zajišťovali správci. V druhé polovině 19. století kníže Jan II. z Liechtensteinů dvůr dosavadnímu správci Jakubu Procházce pronajal. Dalším nájemcem se se svou manželkou stal Jakubův syn Alois Procházka. Po vzniku republiky byly Liechtensteinské majetky v několika vlnách zestátněny. Takzvaný zbytkový statek Bohumil o výměře 102 ha zůstal v majetku Jana II. ještě v roce 1923, kdy se stal předmětem zájmu státu. Už krátce po převratu, v roce 1918, totiž tehdejší ministr zdravotnictví Vavro Šrobár inicioval zřízení Státního zdravotního ústavu v Praze (SZÚ), jehož součástí měla být i serologická stanice s chovem zvířat a zemědělskou produkcí. Právě pro ni byl vybrán bohumilský dvůr. Na výstavbu SZÚ byla vyčleněna poměrně velká částka cca 50 milionů Kč. Zhruba polovinu poskytl stát a polovinu tvořil dar Rockefellerovy nadace. Nadační smlouva byla podepsána v roce 1921. Koupě bohumilského dvora se pravděpodobně při dostatku financí zdála jednodušší než zdlouhavé vyvlastnění, a tak roku 1923 přistoupilo ministerstvo k její realizaci. Ještě téhož roku byla podepsána smlouva mezi: „Jeho Jasností panujícím knížetem Janem II. z Liechtensteinů, bytem t. č. ve Valticích, jako dodavatelem na straně jedné a státem

republiky Československé jako kupitelem se strany druhé“. Současně byly vypovězeny nájemní smlouvy s manželkou Procházkovými a pan Procházka byl najat jako správce zemědělského hospodářství nové stanice. V roce 1925 byla dobudována hlavní část nových budov a technologií SZÚ jak v Praze, tak v Jevanech a zahájil se provoz. O působnosti a organizaci SZÚ byl vydán speciální zákon. Dvůr Jevany Bohumile byl zvláštní součástí ústavu. Sloužil k výrobě sér a vakcín, například antigangrenózních nebo proti neštovicím, záškrtu, tetanu a podobně. Výroba sér spočívala v tzv. imunizaci zvířat, při které bylo zvíře naočkováno antigenem, tedy mikrobem, bacilem, virem či jedem. Po vytvoření protilátek mu byla odebrána krev, ze které se oddělila krevní plazma a z ní sérum. Pro účely této výroby byla chována velká zvířata, zejména koně, ale také krávy, berani, vepři a v pozdějších dobách také opice. Pro představu rozsahu činnosti lze uvést množství odebrané a zpracované zvířecí krve v roce 1939, kdy produkce dosáhla maxima. Tehdy bylo odebráno a zpracováno skoro 10 m³ krve.

Na polích se pěstovalo obilí, řepa, zelené krmivo, ale také zelenina a ovoce. Se vším se v Bohumili velmi důsledně hospodařilo. Prodávaly se nejen přebytky ze zemědělské produkce, ale dokonce i maso a mléko zvířat ze serologického provozu. Existuje zpráva kontrolní komise, která kárá za to, že se mléko prodává pod cenou a zdůrazňuje, že: „nelze se vymlouvat, že očkovaním krav mléko ztrácí na hodnotě, nýbrž naopak“. Šetřilo se i na platech zaměstnanců. Například koňák pobíral 140 Kč měsíčně, volák nebo děvečka jen 125 Kč. Zatímco v pražských provozech měla uklízečka kolem 600 Kč a kancelářský pomocník až 1000 Kč za měsíc.

Za války přebraly SZÚ německé orgány, které jevanský provoz do určité míry vyčlenily z ústavu a produkci přizpůsobily válečným potřebám. Pro zvýšenou výrobu se nemalým nákladem upravily stáje, laboratoře a další objekty. K válečnému období se také váže jedna zajímavá historka, která je zdokumentována v historii SZÚ. Tehdy měl ústav velký problém sehnat kvalitní maso pro přípravu živých půd na pěstování kultur. Používalo se tedy nouzově i maso z uhybných koní z provozu, které se skladovalo v nezamčených chladírnách. Skupinka neznalých nových zaměstnanců ho asi považovala za maso do kuchyně

Odběr krve koní v bohumilském ústavu

a velké množství ho ukradla, část sama zkonzumovala a část rozprodala. Žádné zdravotní následky to prý nemělo a před úřady se vše nějak ututlalo.

Po válce byl Jevanský provoz definitivně vyčleněn ze SZÚ. Nejprve vznikla Státní výrobní séra, ze které pak národní podnik Biogena a v roce 1958 byl založen Ústav sér a očkovacích látek (ÚSOL). Ten se už zabýval jen farmaceutickou výrobou a chovem zvířat. Zemědělskou činnost na bohumilských polích převzalo JZD. V roce 1994 vznikla a.s. Sevac, která zahrnovala jevanský provoz a další pražské části. V roce 1996 byl jevanský provoz ze Sevac vyčleněn a začíná příběh pochybné miliardové investice státu do továrny na zpracování krevní plazmy, která nebyla nikdy zprovozněna. Areál pak koupila firma Baxter, která jej přestavěla a provozuje v něm výrobu léčiv.

Rostislav Pačes – Salátník, únor '12
(s použitím informací z ACTA HYGIENICA,
EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA)

*Blahopřejeme těmto
jubilantům a přejeme hodně
zdraví a štěstí*

Kalinová Božena,
Smolová Katarína,
Vokál Jan,
Polednová Alena,
Koula Pavel.

Svoz tříděného odpadu v roce 2012

měsíc	datum	druh odpadu	oblast
Leden	24.01.	plast	Jevany
Únor	10.02.	plast	Jevany, Bohumil
Březen	13.03.	plast	Jevany, Bohumil
	19.03.	papír	Jevany, Bohumil
Duben	03.04.	plast	Jevany
	23.04.	sklo	Jevany, Bohumil
Květen	10.05.	plast	Jevany
	15.05.	nebezpečný odpad	
Červen	04.06.	plast	Jevany, Bohumil
	19.06.	pneu	
Červenec	02.07.	plast	Jevany, Bohumil
	20.07.	sklo	Jevany, Bohumil
Srpen	02.08.	plast	Jevany, Bohumil
	17.08.	papír	Jevany, Bohumil
Září	06.09.	plast	Jevany, Bohumil
	11.09.	nebezpečný odpad	
Říjen	02.10.	plast	Jevany
	10.10.	sklo	Jevany, Bohumil
	19.10.	papír	Jevany, Bohumil
Listopad	02.11.	plast	Jevany, Bohumil
	19.11.	sklo	Jevany, Bohumil
Prosinec	06.12.	plast	Jevany, Bohumil

PLAST – Pet lahve, obalové a duté plasty, strečová folie, jiné měkké plasty, ne automobilové nárazníky znečištěné plasty.

Papír – lepenka, noviny, časopisy, kartony, sešity, balící papír, knihy bez vazby, spisy.

Nebezpečný odpad – rozpouštědla, kyseliny, zásady, fotochemikálie, zářivky, motorové oleje, barvy, léky, baterie apod.

Pneu – pouze osobní a bez disků, s diskem a nákladní pouze po předchozí dohodě.

Svoz plastů, papíru a skla bude prováděn pouze v barevných pytlích ASA zakoupených na Obecním úřadu. Pneu a nebezpečný odpad – svoz bude prováděn pouze na určeném místě – ve dvoře OÚ, nebezpečný odpad a pneu musí být ve dvoře do 7.00 hodin ráno svozového dne.

Směsný odpad musí být připraven na 6. hodinu ranní.

Přetížené pytle nebudou odvezeny – maximální hmotnost 20 kg. Pytle musí být pevně zavázány. Pytle nesmějí obsahovat bioodpad – trávu, ovoce, větve, keře apod.

Jevany v Itálii

Jevany jsou úspěšné v pořádání společných výletů. Cyklistika, pochody, běžky, koncerty, divadla, fotbalové zápasy a hospody v okolí. Kromě zájezdů pro důchodce zakončených trýznivou nabídkou zboží, jako deky proti rakovině a podobných blbostí, je jedním z nejmasovějších každoroční lyžařská výprava na Plose u Brixenu. Průměrný počet účastníků osciluje kolem stovky. Lyžaři z Jevan obsadí jeden obří hotel a přes den všechny kiosky s občerstvením na sjezdovkách. Před odjezdem na hory se řeší, kdo s kým bude spát. Ceny pobytu s permanentkou jsou ve srovnání s útratou za pití a potravu v Itálii naprosto zanedbatelné. Při happy hours se díky nepřesnostem objednávek v italštině běžně objedná sto williamsek místo zamýšlených deseti. Tento roztomilý přebřep vyhecuje ostatní. Veselí graduje, tančí se v lyžákách na stole a před půlnocí přijíždí sanitka pro první zraněné. Dochází ke klukovinám jako přeražený nos, rozražená lebka či nějaké to vykloubení. Přesto se vždy hledá optimální rozmístění do pokojů, aby se ušetřilo až tisíc korun za týdenní pobyt. Šetřílek tuto sumu utratí za den, ale pocit ušetřeného výdaje je podle hesla: „ušetříme, ať to stojí, co to stojí“ k nezaplacení. Rád se týden dohaduje s šesti lidmi na pokoji, kdo půjde dřív na toaletu, do sprchy, komu smrdí jedna noha, proč tak strašně ostatní chrápou, bzdí a jedí jeho zásoby. Při příjezdu do hotelu ženy pláčou, protože se v jejich pokoji zabydlela veselá skupinka, která si pobyt mazaně nezaplátí. Tatkové se jim zdají být málo razantní při vyhazování vetřelců. Vše se záhy vysvětlí, přestěhuje a v baru urovná.

Za ta léta došlo v partě k vytvoření partiček a podpartiček. Neboli skupin a podskupin bližních, kteří k sobě lnou. Špatné vlastnosti nezbyvá než tolerovat. Nikoho nepřekvapí, když si někdo jako zásoby občerstvení na týden přiveze kilo jablek, deset litrů mléka a jinak nic. Těsně před odjezdem se rozhodl držet dietu a nepít alkohol. Druhý den ho spolubydlící drží pod krkem a hystericky řvou: „V noci nám sežral kachnu se zelím a knedlíky nechal.“ Třetí den se ten někdo nepřítomně a přihloupě usmívá. To jim vypil zásoby alkoholu. Čtvrtý den je nerudný kvůli boolehlavu. Pátý den nemůže sobce vystát. Šestý den se těší na klid domova. Sedmý se jede domů a osmý den neschází jim. Děti se baví zhášáním světel na schodišti a pády hostů. Některé asijské výrobky jsou neuvěřitelně odolné. Například ze třetího patra do sněhu vyhozená televize normálně funguje.

Obdivuhodná je různorodost účastníků lyžování. Počínaje úplnými mouly a konče úspěšnými populáry, lékaři, právníky, řemeslníky, podnikateli a bankéři. Na Plose panuje beztrždní společnost. Je zajímavé sledovat vývoj nebo úpadek některých postavíček. Noví účastníci zájezdu se nesnaží dělat z již etablovaných pitomce. Nechlubí se tituly a svými známostmi na vysokých místech.

Svízele lyžařů v Plose

Vzít si rádoby kuchaře do pokoje je zdánlivě výhodné z hlediska potravy. Rád zásobuje vlastními výtvary spolubydlící nejen na pokoji. Jeden z nich dovážel potraviny z pořádných italských výroben do českých obchodů a hospod. Přebytky produktů vozil taky do Plose. Díky jejich kvalitě nikdo z účastníků lyžování v Itálii do smrti nevezme do úst pršut. Podle svých slov se tento kuchař naučil zastavit hnilobný proces jídla naložením do speciálního nálevu, jehož recepturu tají. V láhvičkách plavou sýry, ovoce, zelenina, houby, masa a další menu, které přijdou v opilosti vhod. Druhý den se na svahu odehrávají dramata způsobená zažívacími potížemi. Bledá postava vyjede z lesa se staženými šponovkami, bílým zadkem a hnědým pruhem na sněhu za sebou doprostřed sjezdovky mezi nevěřící skupinku nadějných budoucích italských lyžařských šampionů. Český lyžař se strnulým výrazem a vypoulenými zraky vydrží stát nehybně několik nekonečných minut se zkríženými no-

Mistr sommelier

hama na nejnevhodnějším místě svahu, než to vzdá a posere se. Italská slečna se marně snaží rukavicí vypudit smrad a slzí jí oči od souseda nakloněného na bok na sedačce vleku.

Nevýhodou soužití s některými Jevanáky na pokoji je jejich potřeba užít si výtobytky civilizace, které jsou jim doma nedostupné. Elektrické spotřebiče jsou v neustálé permanenci. Současně běží italský seriál v televizi, hraje rádio, CD přehrávač a svítí všechna světla. Záchod je obsazen, protože si tito při četbě užívají tepla a splachování. Dlouze se holí a sprchují. Jejich představy o pořádku nejsou vždy v souladu s ostatními. Nabíječky a spotřebiče vyhazují poistky. Pokoj je často zahalen dýmem z připálených lahůdek. Strach ze spuštění požárního alarmu na klidu nepřidá. Lyžaři v plné polní dupou v přeskáčích po chodbách hledající střídavě spolubydliče a klíče. Vetchozraký lyžař dával italskému synkovi recepční, který se toulal po pokojích loudíce čoko a bobo, omylem několik masoxů. Synek je slupnul. Není těžké si představit jeho maminku, jak synkovi říká: „A nejze ty český bonbony, bude ti zase blbě!“

Po návratu do Jevan se na webu zjistí, kolik kilometrů kdo na sjezdovce v Plose ujel. Průměr je 200 km za týden. V hospodě se probírají prožitě historky. Dojde se k překvapivému závěru, že příští rok se jede zase na Plose. Ačkoli tam byla skálopevně dohodnutá změna místa pro další rok. Karel Havlíček Borovský, který zde v exilu v letech od roku 1851 do 1855 napsal Tyrolské elegie, Křest svatého Vladimíra a Krále Lávrů, by byl hrdý na své neasketické rodáky.

Ochutnávka vín v Brixenu

Důležitou akcí každoročního lyžařského zájezdu jevanské partičky v Itálii je ochutnávka vín. Martin je na slovo vzatým vinným odborníkem, který se umí opít a povýšit tuto činnost na vysokou společenskou úroveň. Zatímco neználek se opije za pár eur, znalec dokáže při upřesňování vína utratit mnohem víc. Kolotoč moudrosti žene ceny vybraných vín tak vysoko, že normální smrtelník by na jednu sommelierem poženanou opici pracoval celý rok. Marně Martin už několik let vtlučká do jevanských hlav, jak správně držet sklenku a kterou na jaké víno zvolit. Jak otvírat víno, aby se neleklo. Co je to první, druhý, třetí a čtvrtý nos. Jak důležitým prvkem je špunt. Na co se zaměřit při koupi správné láhve. K jakému jídlu které víno patří. Celý proces výroby, distribuce a další nezapamatovatelné nezbytnosti vinaře znalce. Nenásilnou formou Martin prezentuje slušné oblečení, chování u stolu a jak nebyť ve společnosti za pitomce. Tento sisyfovský boj léta svádí se zarputilostí sobě vlastní. Aby ochutnávka měla patřičnou dynamiku, potřebuje pomocníka a tím je vždy Cína. Ten se i tentokrát čistě ustrojil. Vzal si tričko s Mickey Mousem a nápisem Fuck You, který komicky zvýrazňoval vystouplý zakulacený pupek. Padající vojenské kalhoty s koncem pásku ležérně se houpajícím mezi nohama, značkové kecky a nezbytný klobouk svědčily o tom, že ne vždy dával Cína u Martinových lekcí pozor. Kontrast mezi Cínovým nenuceným image a elegantně ohozeným Martinem v košili dával tušit nevšednost akce. Láhve vín, sklenky, karafy na vyplivování, sýry a ostatní atri-

Happy hours

buty pro správnou ochutnávku byly vzorně uspořádány na bílých ubrusech. Na programu byla Itálie. Neboli vína vypěstovaná na italských vinicích. Při ochutnávce se začíná běžnými levnými víny. Ta pijí nezkušení a sommelier zadržuje smích nad jejich naivitou. Znalec se po napití takového vína zašklebí, jako kdyby vypil louh, a bez váhání ho vyplivne do karafy. Následují dražší značky. Ty už stojí za očuchání, srkání a vyluzování odborných zvuků. Některé z nich má cenu i polknout, ale jen výjimečně. Drahá vína jsou válena na jazyku za uzalého pokyvování a srovnávání s kopřivou, lesním ovocem, kyselým zelím, dámským přirozením a podobnými pochutinami. Vrcholem jsou nejdražší krásná vína, která se urodila na vinicích s pikantním příběhem. Po dvou hodinách degustace je sommelier v transu a nevnímá hloupé poznámky na svá trefná přirovnání vína typu: „Všimněte si vůně zpceného koně.“ Posluchači šplhouni se opičí po sommelierovi. Opilci žádná vína neplivají a nenápadně upijí i ta vyplivnutá či vylitá do karafy. Rebelové ruší nevhodnými průpovídkami jako: „Vůni zpceného koně všichni důvěrně známe z běžného občanského života.“ Ochutnávka má být zakončena vínem bombou večera. A tady se provalilo Cínovo škobrtnutí, pro které se Martin přestal ovládat. Cína se během ochutnávky zapovídal s italskou servírkou, která byla jako na potvoru z oblasti, odkud pocházelo víno „perla večera“. Cína, netuše jedinečnost nápoje, kuchaře lahůdku v průběhu ochutnávkového večera bezelstně naléval, takže v láhvi zůstala dvě deci vína. Když měla vyvrcholit extáze a mělo být rozlito nejlepší víno, Martin uchopil téměř prázdnou láhev. V Martinových očích se nejprve zračila nesmírná lítost, která se po patnácti vteřinách proměnila v ukrutný vztek. Cína se nechápavě postavil před Martinem do pozoru tuše, že se stalo něco strašlivého. Martin na něj zařval: „Ty idiote, co se mi do toho sereš! To snad není možný, on bez mého vědomí rozleje to nejlepší víno! Jak to mám rozlejt třiceti lidem?“ Po minutě obdobných nadávek si Cína sedl do rohu, schoulil se rezignovaně do klubíčka a srdceryvným smutným hláskem pronesl: „Selhal jsem.“ Po zbabrané ochutnávce, která se ve srovnání s předchozími díky zábavnému závěru kromě Martina a Cíny všem líbila nejvíc, se začal sommelier s pomocníkem usmířovat. Martina mrzelo, že se na Cínu tak obořil. Aby ho uchlácholil, použil znalostí svého novinářského řemesla. Nenápadně odvést podstatu věci na jinou kolej. „Cíno, já tě nenazval idiotem. Prvním příznakem, který se u pacienta s demencí objeví, je zapomnětlivost. Ta může být celková nebo jen částečná. Pacient si nepamatuje nové informace. Dalšími příznaky jsou ztráta soudnosti a schopnosti logického myšlení. Některé typy demencí jsou pak charakteristické poruchou prostorové představivosti a orientace. To vede v běžném životě k tomu, že pacient bloudí i v místech, která normálně důvěrně znal. Další skupinou poruch jsou tzv. poruchy exekutivních funkcí, které se projevují neschopností pacienta vykonávat složitější úkony. Kuchařka zapomene vařit i ta nejjednodušší jídla, řidič neví, kde je brzda apod. Kromě toho dochází k poškození celé řady dalších psychických funkcí. Poruchy emotivity se projevují tak, že dementní pacient emotivně reaguje nepřiměřeně situaci. Emoční plochost, tupá euforie. Pacient může trpět depresí, mánií a jinými stavy. To však

není tvůj případ...“ Čína plačtivě: „Jenže ty jsi mi neřekl demente, ale idiote.“ Martin se nejprve snažil tuto skutečnost vyvrátit, ale Čína si pohotově sehnal několik svědků, které mu nařknutí idiotem ochotně dosvědčili. Martin si povzdychl a zahrán do kouta začal improvizovat. Popisoval mu stupnici duševních chorob a vysvětloval jednotlivé rozdíly. Ne zcela přesně líčil idiota jako poměrně sympatickou osobu, která se občas splete. Nebohého Čínu Martin ve snaze otupit prudkost svého projevu zahltil výkladem terminologie o imbecilech, debilech, dementech a kreténech. Zbytek večera Čína a Martin strávili výměnou vzájemných komplimentů. Ve skutečnosti je idiocie těžká slabomyslnost. Jde o starší označení hluboké a těžké mentální retardace odpovídající IQ nula až třicet bodů. To je vývojové úrovni kojeneckého až batolecího věku.

Mirek Závora (fotografie z archivu pana Závory)

Asistent sommeliéra odpočívá

Připravujeme novou rubriku

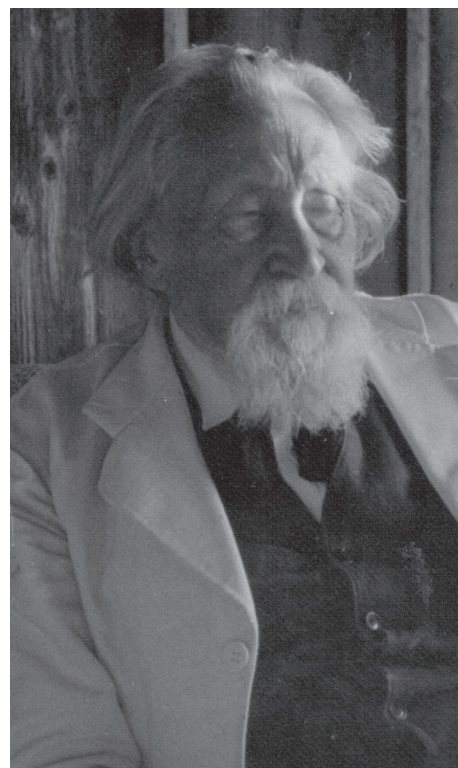
Milí čtenáři, před nedávnem jsem přijal členství v redakční radě tohoto Zpravodaje. Svou nominaci určitě neberu jako příležitost k prezentování svých názorů na jeho stránkách. I když jsem se také několikrát k „jevanským novým větrům“ vyjadřoval a nehoráznost některých lidí mě donutila i tentokrát napsat svůj názor, myslím, že ty několikastránkové slovní přestřelky z minulých vydání už pro většinu z vás přerostly mez zajímavosti. Jako člen rady bych chtěl prosadit jejich přesunutí někam na nástěnku, kde se ostatně dá rychleji reagovat. Zpravodaj bych chtěl naopak rozšířit o informace, zajímavosti a nové pravidelné rubriky.

Od příštího čísla bych si tak, vedle kapitol z historie, vzal na starost novou rubriku „jevanské osobnosti“, kterou jsem si vymyslel. Podle mě je dobré si mnohé lidi, jejich dílo a vztah k Jevanům připomínat. Rád bych, aby se na této rubrice podílelo více pisatelů a byla tak zajímavější. Poprosím proto o spolupráci některé příbuzné a přátele našich osobností a prosím vás všechny, abyste mi pomohli i vy. Ať už přímo

přispějete nějakým článkem o zajímavém Jevanákovi, nebo mě alespoň na někoho takového upozorníte.

Určitě napíšeme něco o Marii Terezii Savojské z Liechtensteinů, protože právě jí vděčíme, že se naše obec vzpamatovala z agónie po třicetileté válce a nezahynula. Stejně tak o jejím příbuzném Janu II. z Liechtensteinů, který moudře vládl 70 let a díky němu nás dodnes obklopují nádherné lesy a rybníky. Nebude chybět první starosta František Pačes, který prosadil osamostatnění Jevan a ze zapadlé osady vybudoval sebevědomou obec. Také Josef Fanta, který mu v tom pomáhal finančně i morálně a Jevany ukázal celé tehdejší české elitě. Jeho dcera Marie, přítelkyně Gabriela Preissová a jiní. Z novějších dob určitě zaslouží připomenutí dva geniální tvůrci a Jevanští patrioti Jan Špáta a Karel Svoboda. Rád bych připomněl také Karla Velebného, Františka Havráňka, Jiřího Štáidla, Evu Kmentovou, Fínu Maternovou a jiné.

R. Pačes Salátník

Josef Fanta

Názory

Komu a z jakých důvodů vadí činnost MAS (Místní akční skupina) Podlipansko?

K napsání tohoto příspěvku mne inspirovaly dva kritické články v Jevanském zpravodaji. Myslím si totiž, že by kladné a zejména kritické názory na určité dění i nově vznikající trendy, měli vyslovovat především lidé, kteří o těchto věcech mají potřebné teoretické znalosti i praktické zkušenosti. Já se osobně tak chovám a tudíž nehodnotím odvětví ve kterém nejsem odborník ani jiné aktivity, včetně některých činností na venkově, kterým úplně nerozumím. Na druhé straně, vzhledem k

svému vzdělání a praxi se mohu vyjadřovat dosti kvalifikovaně k problematice rozvoje venkova. S tím navíc souvisí i to, že jako dlouholetý člen Spolku pro obnovu venkova a místopředseda Krajské organizace pro Středočeský kraj, mám dosti znalostí o problematice venkovských oblastí ČR např. na úseku rozpočtového určení daní, rušení pošt a stavebních úřadů, dopravní obslužnosti i dalších oblastech, kterými se zabývají obecní zastupitelstva. Pravidelně se totiž setkávám nejen s některými starosty rámci MAS Podlipansko ale i s dalšími starosty z jiných krajů naší republiky. Od roku 2006 jsem byl přijat za člena MAS Podlipansko, kde pracuji v Programovém

výboru a ve Výběrové komisi. Tolik k tomu, že mohu jako občan Jevan se vyjádřit k této, podle mne ne zcela objektivní kritice a těm „větrům“. Bydlím totiž v Jevanech více jak 20 let a po celou tuto dobu jsem se občas zúčastňoval jednání Obecního zastupitelstva (OZ), což mohou potvrdit i dlouhodobě zde působící někteří současní zastupitelé.

Jistě většina občanů ví, že Česká republika se stala v roce 2004 členem Evropské unie (EU) a tím začaly i určité změny. K těm patří mimo jiné i to, že musíme v rámci tohoto členství zasílat určitou výši finančních prostředků do této

mezinárodní vládní organizace, přitom ale od ní dostáváme nazpět více, nežli tam zaplatíme. Jelikož EU poskytuje tyto finanční zdroje i na rozvoj evropského zemědělství, lesnictví, potravinářství a venkovských oblastí, chce mít přehled a kontrolu, k čemu a na co jsou tyto prostředky v členských zemích používány. Do českého venkovského prostoru EU zasílá finanční zdroje prostřednictvím strukturálních fondů přes Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) a Ministerstvo zemědělství (Mze).

Anyní se dostávám k tomu, proč byly MASy zakládány ve venkovských oblastech ČR. Jelikož EU doporučila, aby se tyto prostředky přidělovaly na základě metody LEADER (iniciativa zdola), což znamená, že žádosti na poskytnutí dotace na konkrétní projekty nejsou předkládány ministerstvu, krajskému úřadu ani obci s rozšířenou působností, nýbrž MAS, jejíž členové znají daleko lépe místní podmínky a problematiku obcí a měst. MAS může být založena pouze tam, kde počet obyvatelstva je od 10 tisíc až do 100 tisíc, nesmí zde být členy města s více jak 25 tisíci obyvateli a katastrální území členských obcí musí na sebe navazovat. Členem MAS se může stát obec, podnikatelský subjekt, nezisková organizace (např. kulturní, sportovní a jiná občanská zájmová sdružení) i aktivní občané, kteří mají zájem o tuto činnost a rovněž i zkušenosti. V ČR bylo od roku 2005 ustaveno 150 MAS pod různými názvy (např. Říčansko, Karlštejsko, Rožnovsko, Turnovsko, Sedlčansko atd.). V rámci MAS Podlipansko je členy 56 obcí, které se nacházejí na území bývalých okresů Kolín, Nymburk a Praha-východ i 5 měst (Kostelec n.Č.lesy, Kouřim, Pečky, Sadská a Velim) a jejich občanům ani zastupitelstvům název MAS nevadí a nikdo si nestěžoval, že by MAS ohrozila jejich suverenitu nebo historii. Nikdy žádná MAS nejen u nás, ale i v jiných zemích EU neurčovala obcím, co a kde by měly postavit, opravit nebo změnit. To záleží pouze na samotných obcích, na co chtějí použít finanční zdroje z EU a ne na příslušné MAS. Penězovod evropských prostředků nekončí však v Kostelci n. Č.lesy, ale dorazil již také do Jevan. Jednak to bylo prostřednictvím MMR-ROP Středocheského kraje-dotace na mateřskou školkou a dále přes Mze-MAS Podlipansko dotací ve výši přes 600 tis. Kč na rekonstrukci vilky TINKA (se záměrem zvýšení turistiky), o kterou požádal podnikatelský subjekt. Do nedaleké obce Krymlov byla zase v uplynulém roce poskytnuta např. dotace více jak 700 tis. Kč na rekonstrukci sportovního hřiště. Maximálně může MAS poskytnout dotaci do 1 mil. Kč na jeden projekt investičního charakteru, u t.zv. "měkkých projektů" je dotace nižší (např. na vypracování nových územních plánů činí maximálně 100 tis. Kč). Upozorňuji v této souvislosti na to, že o přidělení dotace mohou žádat nejen

podnikatelské subjekty (tedy i např. místní výrobci a podnikatelé), ale i obce a ostatní neziskové místní zájmové organizace. Poslední věc, kterou zde chci zmínit o MAS, je tabule. Když jsem tuto skutečnost zjistil, tak jsem zašel osobně za ing. Pošíkovou, která mě sdělila, že umístění těchto tabulí bylo nabídnuto členským obcím MAS Podlipansko, zda mají o jejich umístění zájem. Jak jsem se přímo na zasedání OZ přesvědčil, tak zdejší zastupitelé odsouhlasili umístění této tabule na území obce Jevany a nikoliv na základě nařízení ze strany MAS (obdobná tabule je nejen na Vyžlovce, ale i v dalších obcích). K činnosti MAS Podlipansko ještě podotýkám, že na základě hodnocení její dosavadní činnosti a dosažených výsledků ze strany Mze ČR, se umístila na 6. místě ze 112 hodnocených MAS v celé České republice. Pokud by měl někdo z občanů Jevan zájem o podrobnější informace, lze tuto problematiku zařadit do programu jednání OZ a mohu zajistit i přítomnost ředitelky paní ing. Pošíkové.

Ing. Milan Bena, CSc.

Je třeba rozvíjet aktivity na venkově?

Osobně jsem nebyl nikdy zastáncem hesla "Kdo nic nedělá, nic nezkazí". Podporuji rozvíjení aktivit na venkově, neboť mám zkušenosti, že některé obce úspěšně rozvíjejí tyto aktivity ve prospěch občanů nejen u bydlení, ale i v dalších oblastech života na venkově (sportovní a kulturní akce, obnova tradic, životní prostředí, volnočasové aktivity pro děti, mládež, seniory atd.). Mnoho z nich pak dokonce obdrží za tyto aktivity i finanční odměnu v rozmezí od několika desítek tisíc korun až do 1 milionu Kč, což zejména u menších obcí má příznivý dopad na roční rozpočet, přičemž není nutné zpracovávat nákladný projekt - je to v rámci celostátní soutěže Vesnice roku. Osobně jsem přivítal i to, že se letos založil Sbor dobrovolných hasičů v naší obci a budu se snažit jim poskytnout podrobnější informace o možnosti získání dotace na jejich činnost od MAS Podlipansko. Dobře vím, že ne všechny nové náměty jsou optimální, avšak již předem zamítnat vše, co občané navrhnou, také není podle mne správné. Je třeba najít rozumný kompromis, na kterém bude shoda.

To souvisí částečně rovněž i s „provětráním zatuchlosti“ na OÚ v Jevanech. V současné době je všem jasné, že k podstatným změnám může dojít až v průběhu voleb v roce 2014. Abychom ale mohli přistoupit k těmto volbám lépe informováni o práci jednotlivých zastupitelů i všech 4 sdružení, za které byli zvoleni, navrhuji, aby na podzim letošního roku, kdy uplyne polovina období, na které byli zvoleni, byl zařazen bod na schůzi OZ o tom, jak plní své volební programy, co se

jim podařilo realizovat a co nebylo splněno a jak si představují splnění svých programů v průběhu zbývajících dvou let. Předpokládám, že tento Zpravodaj čte i většina zastupitelů a budou se tímto námětem zabývat na nejbližším zasedání OZ.

Ing. Milan Bena, CSc.

Dobrý den, reaguji na zpravodaj č. 4., na dopis pí. ing. Saitzové, ACCA, zcela souhlasím s p. Kameníčkem i pánem podepsaným Salátník, ani já nechci v Jevanech retardéry, přechody, pytlíky na psí extremity, občas pobíhající pejsek na návsí mi opravdu nevadí, nechci bydlet v Dolních Břežanech ani Průhonicích, tam asi tohle mají. I tu zámkovou dlažbu. Nádoby, odporné, barevné na odpad mne vyděsily, už tu kdysi byly, jen binec a hmyz, snad pytle na odpad stačí.

Asi se stalo novým zvykem používat tituly, tak ano, s pozdravem
JUDr. Yvona Vavříková

Dobrý den, reaguji na návrh vyhlášky k zamezení volného pohybu psů a hosp. zvířat i na usnesení zastupitelstva ze dne 12. 1. 2012. Žiji v Jevanech zhruba 40 let a ač bych možná vzhledem k bývalé profesi měla vyhlášky zde jsem dosud nepotřebovala, v případě dotazu či žádosti vždy pomohla či poradila hodná a ochotná paní Šulcová, netuším, kolika vyhláškami byla přitom obklopena. K té vyhlášce, ano, mnohá města a vesnice jí mají, tato možnost úpravy je už od března r. 2004.

Můj názor je, že vyhláška je zbytečná, existuje trestní i hmotná odpovědnost majitelů psů, navíc na to pamatuje i občanský zákoník v §415 a 417(2) který zhruba říká, že každý je povinen si počínat tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí, soud jinak uloží vhodné opatření k odvrácení hroící škody. Je neštěstí, co se v Jevanech stalo, ale paní Čechrákové by v té chvíli ani tato vyhláška nepomohla.

Aby měla smysl, musí být vymahatelná, čl.7 o sankcích je fajn, ale jak je zajistit? Kdo z obecního úřadu bude hlídkovat u vyhrazených prostor? Bude vybaven technikou na zadokumentování přestupků? Zřídíme na náklady obce obecní policii a nainstalujeme kamery? Kdo bude záznamy z kamer vyhodnocovat? Když už je upravena délka vodítek je nutné stanovit, kdy půjde o vniknutí psa na zakázané území dle mapky, jsou to přední tlapy, půlka těla nebo tělo celé i s ocasem? Co zavést povinné čipování, z toho budou mít starší lidé s minimálními důchody, jimž je pes často jediným společníkem jistě radost,

je to drahá záležitost, ale proč být zpátečníci, některá města už tuto povinnost mají. V sezoně bude nutno posílit hlídky, mnozí návštěvníci Jevan, zvláště cyklisté nechávají psy pobíhat volně za svými koly. Pak bude nutné na příjezdových cestách rozmístit informační tabule. Chci jen podotknout, že já bydlím v okrajové části obce a ani tam moji psi volně nepobíhají. Je mi skoro smutno, přečetla jsem si na internetu poslední Vyžlovský zpravodaj, tam místo vyhlášek a auditů slušně poprosili majitele psů, aby po svých psích miláčcích uklízeli, přivětivá to obec. K zasedání posledního zastupitelstva by mne zajímalo, co to je ten dotační titul k rozvoji venkova, který je možno čerpat, snad nejsem velký pesimista a nejsou to retardéry a plastové barevné nádoby na odpad. Ještě se vrátím k poslednímu zpravodaji a dopisu paní ing. Saitzové a to k jeho závěru, který se mne lehce dotkl tím, že nás obyvatele Jevan v dalším otevřeném dopise hodlá informovat o zákonu o svobodném přístupu k informacím a zákonu o střetu zájmu veřejných činitelů. Pokládám se za svéprávnou a průměrně inteligentní, tyto zákony jsou lehce přístupné na internetu, první má 22 paragrafů, další 33, začínám chápat, že bude nutno rozšířit počet vývěskových tabulí. Ale možná to bude informace o nedávné změně územního plánu. Za svou nespokojenost si můžu zčásti sama, i já volila do zastupitelstva stranu TOP 09, dnes říkám bohužel. Co mi vadí? Ano, i taková přízemnost jako finance. Jevany byly výjimečné tím, že ač blízko Prahy měly stále spíš charakter vesnice v krásné přírodě, proto zde bydlení bylo tak atraktivní. Pokud se staneme městečkem jakých je na okraji Prahy spousta, se satelity, tedy paneláky naležato, vydlážděným náměstím, blikajícími přechody apod., hodnota nemovitostí zde hodně poklesne.

S pozdravem
JUDr Yvona Vavříková, Jevany

V jakých Jevanech chceme žít a jak ustojíme tlaky (post)modernistů

Musím reagovat na články Petra Kameníčka a Rostislava Pačese -Salátníka, protože je považuji za neskutečně hloupé. Myslím jsem, že diskusi, kdo je starousedlík a kdo náplava či „nový člověk“ máme již za sebou. Stejně tak falešnou obranu konzervativních hodnot a nálepkování (post)modernistou každého kdo má jiný názor.

Po přečtení Vašich článků jsem se stal „novým člověkem“, protože již nechci snášet tu zatuchlinu a hloupost lidí, kteří podobné věci šíří. Hned Vám vysvětlím proč.

Moje rodina tedy patří mezi „nové lidi“, kteří přišli do Jevan před druhou světovou válkou. Zažili noblesu první republiky, zábor

židovských vil nacisty a příchod dalších „nových lidí“ po válce, kteří opět měnili tvář Jevan, tentokrát v duchu komunistické ideologie. Noví lidé vždy přinášely do Jevan nové impulsy a změny, které udělaly Jevany tím čím jsou dnes.

Většina z nás vyrůstala, a tedy si pamatuje hlavně dobu socialismu a pak návrat demokracie po roce 1989. Vy dva pánové nejste žádnou výjimkou. Dobře si Vás pamatují i já včetně toho co jste dělali a jak jste přispěli k rozvoji obce. To ti dnešní „noví lidé“neví a možná by měli vědět

Petře Kameníčku, píšeš o „nových lidech“, že si v Jevanech postaví dům na hypotéku, mají dluhy, neplatí daně, a když ano tak v Praze. Jak to všechno víš? Ty je sleduješ? Můžeš nám to nějak doložit, kdo má hypotéku, dluhy a neplatí daně? To je pěkná troufalost.

Dál píšeš, že ten dům si „noví lidé“ chtějí připojit na dotovaný vodovod, kanalizaci a elektřiku. Můžeš nám vysvětlit, jak to mají udělat jinak? To je pěkná blbost.

Dál píšeš, že „noví lidé“ budou jezdit dotovanými autobusy, obec za to, že děti budou chodit do školy nebo školky bude platit nemalé poplatky. Takže pokud to dobře chápu, bude lepší, když nebudou mít děti? Dobré spojení autobusem s okolními obcemi a Prahou vždy bylo velkou výhodou Jevan. Doufám, že nám to nechceš zrušit.

Marně hledám v dopise paní ing. Saitzové jediný odkaz či zmínku o tom, že ta dáma chce v Jevanech postavit satelit. Dál se zmiňuješ, že nám domy „nových lidí“ se satelitu budou prznit obec, a že mají nevalnou architektonickou úroveň. Píšeš, že „noví lidé“ jsou arogantní, když mají vysoké a neprůhledné ploty. Píšeš, že „honorace ducha nahradila honorace peněz“. Odkazuješ se na první republiku, jako by si jí sám zažil. Navíc vzděláním nejsi ani architekt ani stavař, ale truhlář. Za první republiky se dbalo na vzdělanost národa a ctíla se poctivá práce. Do věcí odborných by měl mluvit jen odborně vzdělaný člověk. Truhlář ať zůstane truhlářem a architekt architektem. Nepleť se do věcí, kterým nerozumíš. Ani já to nedělám.

U Aldašína se již několik let staví nové domy. Vzniká tak „satelit“ nových domů, rozumné velikosti, podobný těm, které se staví v okolních obcích, a proti kterým ty tak bojíš. To sis toho za tolik let ještě nevšímal? Problémem není architektonická úroveň domů, ale infrastruktura. Na Aldašíně chybí kvalitní cesty.

Ve svém článku agituješ, aby se nerozšiřoval intravilán obce, ve kterém je stavebních parcel dost, aby tu nevznikl satelit. Naznačuješ, že za blyštivými a líbivými slovy o rozvoji obce bude nakonec stejně někdo,

kdo se chce koupí a následným prodejem pozemků napakovat. Předpokládám, že myslíš „noví lidé“.

Pamatuji si na prvorepublikovou vilu tvého strýce, průmyslníka a majitele strojírny v Hostivaři. Patřila k nejkrásnějším vilám v Jevanech, kde byla svého času i obřadní síň. Stála nedaleko od nové výstavby na Aldašíně. Jeden z cených domů, které rozhodně stálo za to opravit. Vilu jsi v restituci získal a okamžitě prodal Rusovi, který ji zbůral a místo toho začal stavět dům, který nikdy nedostavěl a jehož rozestavěné torzo hyzdí Jevany dodnes. Kde byl tvůj smysl pro architekturu a kdo se tím napakoval?

Dál píšeš, že „noví lidé“ také hodně mluví o shánění dotací, které jsou většinou na věci okrajové a mnohdy nepotřebné, jako je penzion pod hřištěm nebo rozhledna na Vyžlovce. Zůstanu v Jevanech a Vyžlovku nechám jiným. Z dotací se postavila školka, která v Jevanech potřebná je, zejména pro rodiny s dětmi nejen „nových lidí“, ale i starousedlíků. Děti jsou naše budoucnost, bez nich Jevany vymřou.

Rost'a Pačes-Salátník nám předkládá čemu všemu se Jevany úspěšně v minulosti ubránily, a které větry mu tu smrdí. Doslova píše: „Sousedé, vždyť my tu bez MASEk, bez strategií rozvoje, bez krásných barevných plastových kontejnerů, bez cedulí, měřičů rychlosti a bez ostatních moderních věcí jen tak žijeme. Sám se z Jevan odstěhoval do paneláku na stojato na sídliště v Praze 4 v Hájích, kde žije a podniká a také platí daně. Těch moderních věcí včetně retardérů a barevných kontejnerů tam má zajisté dostatek a užívá si jejich výhod. Mě zase smrdí tyhle větry.

Je jednodušší dát někomu nálepku (post)modernisty a schovat se za konzervativní hodnoty než připustit jiný názor a odborně argumentovat ať již o financích s ing. Saitzovou či dotacích s paní ředitelkou ing. Poříškovou z MAS Podlipansko. Raději obě dámy ve svých článcích zesměšněte. Dle mého názoru je to spíše Vaše neschopnost argumentace než cokoliv jiného. Pánové, když něčemu nerozumím, tak se do toho nepletu. To je konzervativní přístup, po kterém tak voláte. Za první republiky se říkalo: „Ševče drž se svého kopyta“. Není přeci ostudou být dobrým truhlářem anebo elektrikářem.

Závěrem chci poprosit, aby se lidé přestali již konečně dělit na „nové lidi“ a starousedlíky. Je to hloupé a zpátečnické. Obec Jevany potřebuje obojí. Je třeba více se poslouchat, otevřeně diskutovat, přijímat jiné názory a hledat společná východiska v zájmu obce.

Váš „nový člověk“ Novák, leden 2012
Vážení spoluobčané,

Reaguji tímto na otevřený dopis paní Ing. M. Saitzové ACCA, uveřejněný v minulém čísle Jevanského zpravodaje. Tak jak je to doopravdy:

- 1) údajné uzavření mateřské školy
- 2) zastavení obecních budov bankám
- 3) hospodaření zastupitelstva
– provoz úřadu ve srovnání s Louňovicemi
- 4) náklady na likvidaci tuhého komunálního odpadu ve srovnání s Louňovicemi

ad 1)
Nikdo neplánoval uzavření mateřské školy. Toto tvrzení je přinejmenším zkratkovité. Bylo pouze konstatováno, že MŠ musí být v rámci smluvních podmínek s poskytovatelem dotace v provozu minimálně 5 let.

ad 2)
Při výstavbě IV. B etapy kanalizace získala obec velmi výhodnou půjčku 6 milionů Kč a k ní zároveň dotaci 5 milionů Kč. Za půjčku bylo nutno něčím ručit, konkrétně jsou to budovy OÚ, kina a samoobsluha.

ad 3)
Při bližším šetření bylo zjištěno, že mzdové náklady na chod Louňovic byly v posledních 3 letech vždy vyšší než v Jevanech a to o 125 – 243 tisíc za rok. Louňovice navíc nemají matriku. Jevany mají vyšší náklady zastupitelstva než Louňovice, které nemají uvolněného starostu, za to mají vyšší náklady na zaměstnance OÚ.

Do budoucna by bylo dobré při podobných srovnáních nestřílet od boku a používat všechna čísla, ne jen ta, co se momentálně hodí do krámu.

Jan Lahoda

Komentář ke článku p. Petra Kameníčka ze 3. čísla zpravodaje:

Souhlasím s Vámi, že kritizovaná stavba na náměstí v Jevanech je v rozporu s estetickým cítěním. Položme si ale otázku jinak. Kdo je za to zodpovědný? Stavebník sice přišel s diskutabilním návrhem, ale k tomu se musela nejprve vyjádřit stavební komise Obecního úřadu Jevany a poté i stavební úřad v Kostelci nad Černými lesy. Proč ani jedna z organizací neupravila návrh a ponechala ho v této podobě?

Podobná stavba, která nezapadá do okolí vzniká na bývalé pláži před zbouraným hotelem Jevany. Zaniká tak jedinečný přírodní celek, opět vítězí arogance vůči okolí. Pokud stavebník dává vzniknout stavbě takového rozsahu, bylo by jistě logické její umístění v místech bývalého hotelu. A opět stejná otázka: Kdo to povolil?

Ing. Dagmar Černá

Alespoň Aldašín nechte na pokoji!

Protože se útoky „spasitelů Jevan“ nevyhnuly ani Aldašínu, obtěžují pana faráře a při dohadování na obecním zastupitelstvu zaznívá i moje jméno, cítím potřebu jim za sebe i za přátele Aldašína odpovědět.

VALDAŠÍNEK HLAVNĚ DÍKY ZÁJMU A SNAZE LIDÍ O JEHO ZACHOVÁNÍ PŘEŽIL HUSITSKÁ TAŽENÍ, TRICETILETOU I DVĚ SVĚTOVÉ VÁLKY A PŘEŽIJTE I VÁS. ZÁJEM O NĚJ NÁM NEZNECHUTÍTE.

My všichni, kdo se zúčastňujeme příprav Vánoční mše i celoroční péče o kostel, si ani na nákupy spojené s vlastní akcí nebereme z vybraných peněz ani korunu. Vám, výše uvedeným, to nebudeme nijak víc dokazovat a zdůvodňovat. Vy stejně nepochopíte, že někteří lidé se v určitých věcech řídí svědomím a ctí. My se vám nemáme proč zpovídat, ale pro ostatní Jevanáky krátké vysvětlení poskytnu.

Na Rybovce se všichni podílejí dobrovolně, nezištně a ve snaze pomoci této památce. Například Šípek půjčuje dieselagregát s plnou nádrží, Pešek dává občerstvení, Doveda půjčuje auto, někdo koupí svíčky, další půjčují kabely, reflektory, jiní uklízejí atd. atd. Všichni všechno zdarma, pro Aldašín. Dan Hůlka a třicetiletý sbor by mohli o Vánocích koncertovat za desetinásobek částky, která se vybere do kasičky. Pro Aldašín to ale dělají zdarma.

Peníze, které se vyberou, jdou na opravy kostela a vnitřní vybavení. Vše v dohodě s panem farářem. Cenu i kvalitu stavebních prací posuzuje a případné nedostatky řeší celá řada lidí: památkáři, arcidiecézní technici, samozřejmě pan farář a částečně i já. Můžu prohlásit, že se z mála udělalo poměrně dost. Jistěže, nic není bez chyb.

Má-li někdo pocit, že dal do kasičky padesátikorunu a nebylo mu „dostatečně transparentně“ vysvětleno kam přišla, nebo si myslí, že si s Lahodou, Hůlkou a panem farářem za ni dopřáváme šampaňské s kaviárem, nechť mě navštíví a já mu ji ze svého vrátím.

Rostislav Pačes – Salátník, únor 2012

V jakých Jevanech chceme žít II

Můj článek v minulém čísle Zpravodaje nebyl ani proti bohatým, ani proti chudým, ani proti přistěhovalým lidem všeobecně. Chtěl jsem pouze vyjádřit svůj názor ohledně nesmyslnosti „vytváření podmínek“ pro nové občany. Přijde mi naprosto scestné rozšiřovat obec jen proto, že tu ti lidé (snad) budou hlášeni a že zde budou odvádět 30% svých daní. Připomíná mi to umělé vytváření nových (dotovaných) pracovních míst: jsou to většinou ta nejdražší a nejzbytečnější místa. A proč by

vůbec někdo měl mít jiné podmínky než ti před ním?

Rozpory mezi starousedlíky a novými lidmi tu nikdy nebyly problémem, ostatně téměř každý sem kdysi odněkud přišel. Noví lidé často obec oživí a obohatí – ne nějakými daněmi, ale svým duchem, rozhledem, myšlenkami. Vzpomeňme na arch. Fantu, jeho dceru, překladatelku a novinářku Mafu, profesory Vondráčka a V.V.Štecha, malířku Maternovou, JUDr. Schauera a jeho paní, filmaře Špátu a další. Ti lidé neměli ve zvyku užívat své tituly jak je dnes módou, ale svůj rozum a moudrost. Mafa si ironicky na adresu tehdejších prvorepublikových přistěhovalců povzdychla, že se u nich hrál ten nejmizernější bridž, co kdy zažila. Co by asi říkala dnes? Jeden inženýr se vyjadřuje pouze ve frázích s vyloučením jakékoli vlastní myšlenky. Další má problém s pravopisem: taková iota nebo ypsilon dokážou být pěkné mršky, že? U další vysokoškolsky vzdělané osoby je svérázný sloh zakončen slovem „naschledanou“ i s tím „ch“ uprostřed. A konečně Ing. Arch. 5x po sobě začal svoji řeč na obecním úřadě slovy „já bysem“. Ještě, že to jenom říkal, bůh ví, jak by to napsal. Ach, Mafo, co bych za to dal, kdybych teď mohl slyšet Tvůj komentář.

Rozumní lidé se přistěhují a postupně se sžijí s novými podmínkami, sousedy, přírodou. Ne všichni, někteří hodlají zavádět změny, neb oni jsou ti osvícení. Nic tak neleze lidem na nervy jako osoba s mentalitou svazácké vedoucí, která musí všechny vést a organizovat. Nebo osoba s mentalitou vojáka z povolání, přesvědčeného o své předurčenosti k velení, resp. řízení. Lidé jich mají plné zuby, ale oni to nevnímají a nikdy nepochopí. Jevany byly vždy vesnice plná individualit a její kouzlo bylo především v různosti, improvizaci, humoru a neotřelém myšlení lidí. Žít a nechat žít, nebýt ješitní a nebrat sami sebe moc vážně. A v takových Jevanech já chci žít.

Petr Kameníček

Potřebují Jevany strategický plán?

V tomto volebním období bude obec zadávat vypracování nového územního plánu. Při diskusi o něm bylo zmíněno, že by obec měla mít i strategický plán rozvoje. Cena takového (nepovinného) plánu byla odhadnuta na cca 100.000 Kč.

Shrňme si trochu faktů. Jevany mají asi 630 trvale hlášených obyvatel. Ne všichni, co tu bydlí, jsou tu přihlášení. Obec tak přichází o peníze do obecní pokladny. Je to známý problém všech sídel v okolí velkých měst a Prahy obzvlášť. Máme zde 385 domů, resp. čísel popisných a 304 chat, na kanalizaci je připojeno 340 objektů. Problémem je roztažení zástavby na velké ploše, jen kolem hlavní silnice to je skoro 5 km.

Po revoluci se podařilo jedno strategické rozhodnutí realizovat, aniž bychom k tomu měli zmíněný plán. Zastupitelstvo se dokázalo sjednotit na preferování výstavby čistíčky a kanalizace (včetně vodovodu) a v druhém volebním období po listopadu ji začalo realizovat. Postupně byly odkanalizovány hlavní části vesnice. Jako (zatím) nepřekonatelná překážka se teď jeví pokračování směrem k bývalému hotelu Jevany. Zdá se, že to bude chtít pevné nervy. Odolat pokušení investovat do věcí nikoli nezbytně nutných a už vůbec ne těch zbytečných. (K čemu stavět módní cyklostezky, když silnice - ve středočeském kraji zejména- jsou v katastrofálním stavu? Naštěstí to není náš případ. A k čemu jsou cyklostezky? Že se dá z Jevan do Kutné Hory dojet třemi různě dlouhými trasami si průměrně inteligentní cyklista zjistí i z obyčejné mapy). Opravme místo utrácení za zbytečnosti raději nějakou cestu v obci, obnovme kousek vrchní kanalizace nebo osvětlení, ale hlavně budme trpěliví a střádejme finance. Na začátku devadesátých let vypadala stavba čistíčky také beznadějně.

Rozvoj obce se může také odehrávat nežádoucím směrem. Příkladů najdeme v našem kraji spousty. Myslím tím především satelity, ona vesnická předměstí, suburbie nespojitelná s tradiční zástavbou, hyzdicí, zatěžující a znásilňující krajinu. (K čemu ostatně rozvoj, když obyvatel nepřibývá? Nehledě k faktu, že ve stávajícím intravilánu je stavebních pozemků ještě dost.) Geolog a krajinný archeolog V. Cílek uvádí, že okolo každé vesnice by měl být zelený pás (tak jako v minulosti) a hovoří také o tzv. krádeži horizontu. Praha o své horizonty přišla „díky“ panelákům, vesnice kvůli explozivní výstavbě na bývalých polích a horizont nevidíme ani z dálnic kvůli nekonečným skladům atp. Jevanský intravilán směrem ke Kostelci byl v minulosti rozšířen až do krajnosti. Budiž nám to varováním a nenechme si ukrást i ten zbytek horizontu, co tu máme.

Tato úvaha nemá ambice vydávat se za strategický plán. Jako zadání pro územní plán ale stačí a navíc je zadarmo. A kdo ví, třeba se podaří ušetřených 100.000 Kč užít k průlomu v tolik potřebném pokračování výstavby kanalizace.

Petr Kameníček

Reakce na články pana zastupitele Kameníčka

Vážený pane Kameníčku, po přečtení Vašich článků o „nových lidech“ v Jevanském zpravodaji a o Kozojedech na nástěnce kopané se mi zdá, že používáte psaní jako terapii. Prosím příště zvolte jiný ústav. Rád bych šel znovu s kamarády

do Kozojed na pivo a to klidně jako „nový člověk“. Víc nemám co bych dodal.

S pozdravem
Ing. Martin Saitz

Jevany již znám třicet let. Jezdívám sem ráda-odpočinout si od města. Občas se mihnu v obchodě. Občas si přečtu, jak se zde jevaňáci mydlí. Tedy jen někteří, nebo spíše jen jeden ty druhý. Dopisy pana Kameníčka mne baví. Otázka, jestli baví i okolí. Nejen pomlouvačná témata, kdy umí vymyslet na každého něco špíny a drží se heslem, že na každém šprochu pravdy trochu, ale i dopisy již sprosté a vulgární. Za těch x let, co to sleduji, přitvrdil. Že se v Kozojedech mezi sebou páří a navzájem degenerují – ráda bych poznala někoho, kdo tomu pisálkovi ještě věří. Za těch dvacet let už propral každého třetího z Jevan a okolí. Kdysi šel i do pana starosty a teď ho hájí! Že se nepustil do Vás, milý čtenáři? Ozvěte se proti Kameníčkově – a máte to. Já se také dočkám odpovědi. Ale proč zde píšu? Problém je v tom, že pan Kameníček je zastupitel a tudíž je jakousi věcí veřejnou. Máme tedy právo se ho ptát: To neumíte něco lepšího pane Kameníčku? Umíte udělat po Jevany něco pozitivního? V čem zastupujete Jevany? To jsou mé otázky na hlavu zastupitele Jevan, pana Kameníčka.

Děkuji.
Vyskočilová Martina

Noví lidé – pane Kameníčku, kdy začnete dělit lidi na bílé a černé, na blond a černé, na tlusté a tenké? Kdy pokročí vaše agrese tak, že nejen že budete špinit a pomlouvat, ale zaútočíte i fyzicky? Máme se v Jevanech bát? Víte, že vaše dělení na lidi nové a staré je diskriminační? Ví to o vás ti, kteří bylo v kandidátce s vámi? Třeba se hluboce stydí. Také si říkám, kam zařadíte mne. Jsem nový nebo starý? Je mi přes šedesát, Jevany mne provází celý život. Dozví se příště, že něco nesmím? Dozví se na sebe od Vás příště nějakou polopravdu či pololež? Ptám se vás otevřeně a čekám vaši konfrontaci.

Děkuji, Martin Petruška

Postmodernismus – politické hnutí, etika, umění a jeho odkaz současnosti

K zamyšlení o postmodernismu mě inspirovaly články uveřejněné v Jevanských zpravodajích od pana Pačese. Nejsem si jista, zda všichni obyvatelé Jevan a také pan Pačes znají a chápou výchozí teze postmodernismu a jeho zásadní vliv na politickou, morální i uměleckou sféru současného světa. Bylo snad účelem článku

vyložit postmodernismus lidem v Jevanech jako směr, jehož cílem je co nejvíce retardérů, košů na psí exkrementy, plastových kontejnerů na tříděný odpad, výstavba větrných či jinak „alternativních“ elektráren nebo snad satelitů a tím z nich dělat úplné hlupáky? Nebo jde snad jen o další zastírací manévry...?

Raději zpět k postmodernismu. Postmodernerna vnáší do našich životů větší svobodu i senzibilitu k teoretickým i praktickým problémům. Má bytostně etický základ. Nově klade problém rozumu jako pluralitu forem racionality. Obnovuje klasickou funkci rozumu vůči výtvorům rozvažování. Základy postmoderny v umělecké oblasti můžeme vysledovat již kolem roku 1870, kdy prohlašuje anglický malíř J. W. Chapman o své malbě, že je POSTMODERNÍ, tedy modernější než impresionistická. Mezi současné (tedy ještě žijící) postmodernisty můžeme zařadit z umělecké sféry například spisovatele Vladimíra Nobokova, Elfriede Jelinek, Woody Allena, Chucka Palahnuika nebo režiséra Davida Linche či českého filosofa a přítele prezidenta Václava Havla, pana Václava Bělohradského.

David Lynch

Postmodernismus v architektuře navazuje na poválečné modernistické stavby převážně v USA, kde stavěly mohutné kancelářské budovy s uniformními prosklenými stěnami, které dostávaly pro svou snadnou montáž přednost před jiným typem architektury. Samotná estetika šla stranou. Postmodernerna se oproti modernismu často obrací pro inspiraci do historie, ale zcela jinak, než slohy v 19. století (novorenesance, empír). V kombinaci se strohým slohem modernismu navazuje na secesi a další významné styly jako jsou například surreální stavby A. Gaudího.

Co se v poválečné době dělo v Čechách? Tady se ve všech sférách veřejného života ideologicky a prakticky rozpracovávala teorie třídního boje a v komunistických monstrprocesech se věšeli těhotné sociální demokratky.

Vědec, spisovatel, historik a filosof Umberto Eco (v širší veřejnosti známý jako autor románové předlohy bestselleru *Jméno růže*) ve svých dílech přichází s myšlenkou, že moderní západní kultura definitivně skončila s klasickými pojmy kontinuity, univerzálních zákonů, kauzálních stavů a předvídatelných fenoménů, a místo nich se objevily kategorie jako: dvojznačnost, nejistota, možnost, pravděpodobnost. Postmoderna nedává jasné odpovědi na mnohoznačné otázky. Na druhé straně ale prosazuje vizi všeobecné liberální kosmopolitní společnosti jako nepřijatelnější politický model v postmoderní situaci.

Ve vztahu k základním lidským právům zastávají postmodernisté názor, že každá lidská bytost má tatáž základní a rovná práva, každá osoba a každá společnost je povolána k jejich respektování a je odpo-

vědná za jejich ochranu. Každá forma života zasluhuje úctu. Ochrana lidských práv a práv ostatní přírody je podle těchto zásad předmětem univerzální odpovědnosti, která překračuje všechny kulturní, ideologické a geografické hranice. Tato odpovědnost je individuální i kolektivní.

Jak řekl Masaryk: Demokracie je diskuse. To zní dnes banálně, ale ta jednoduchá věta je základem toho, co se nazývá deliberativní demokracie, tedy demokracie, v níž se zájmy lidí nejen agregují, ale i hluboce transformují, stávají se rozumnějšími a lidsějšími. Definici demokracie se posouvá od kolektivistického projektu vlády většiny či lidu k projektu společnosti, v níž je schopnost dohodnout se na racionálních změnách nejdůležitějším veřejným statkem – všeho je nedostatek, jen idejí, zkušeností a alternativních hledisek lidí je dost, jde jen

o to, aby získaly váhu ve veřejném prostoru. Jen těžko lze odhadnout, kam by směřovalo Československo nebýt čtyřicetiletého morálního a ekonomického marasmu komunismu. Místo demokracie a postmoderních tezí se našim heslem stalo „kdo nekrađe, okrádá rodinu“ a i u piva si musel člověk dávat pozor na pusu. Z elit, jak morálních tak ekonomických, komunisté udělali v lepším případě dělnickou třídu, v horším pak horníky v uranových dolech. Filozofové typu pana Bělohradského emigrovali. Tradici k morálním hodnotám první republiky a vztahu k majetku jen stěží navazujeme a napravujeme, nemluví o tom co jsme zcela zmeškali.

Velmi ocením, pokud pan Pačes upřesní konzervativní hodnoty, které jsou či měli by být v Jevanech respektovány. V současné době se „konzervativními hodnotami či morálkou“ ohání kde kdo od KDU-ČSL (křesťanské hodnoty), ODS (liberální konzervativizmus) i nové strany TOP 09 (zosobněný konzervatismus přímo v knižeti Karlu Schwarzenbergovi) jen ty naše Jevany mě v tom nějak neseď. Doufám, že tím nemíní již klasickou odpověď pana starosty Švejdy – není na to čas, nejsou na to peníze, vždycky to tak bylo a vlastně vůbec to nejde. Boj proti Evropské Unii v Jevanech nevyhrajeme a je otázkou, zda jsem schopni a ochotni využít peněz, které jsou nám nabízeny. Podmínky dotačních titulů jsou nesmírně přísné a sankce za porušení mohou dosáhnout až 100 % výše dotace plus vrácení celé dotace. Je nesmírně pracné a formálně náročné tyto peníze získat a dotaci si i udržet. Z toho plyne jednoznačné pravidlo – když chceš brát musíš hrát férovou hru a tvrdě pracovat. Žádné klíčky, výprave, provize a kšeftíky pro vyvolené či spřízněné. Jsou námi zvolení zastupitelé a zejména současné vedení obce ochotné a hlavně schopné jít do takového rizika a tato pravidla respektovat? Nic není zadarmo a i dotace ve výši více než 90% něco stojí...

Velmi si cením, že jsem v člancích pana Pačese byla jmenovitě přiřazena k postmodernistům (jednoznačně hodnotnější skupina než např. postkomunisté), tomuto nesmírně obohacujícímu filosofickému směru, s nímž se opravdu v mnohém ztotožňuji. Na závěr jen jednu prosbu – než příště budete škatulkovat, prosím zkuste pro mě najít nějaký směr, kde budou nejmladší žijící představitelé dané filosofie v mém věku a ne ve věku mého dědečka. A pro příště slibuji, že se budu věnovat tomu, čemu opravdu rozumím a to jsou finance a související zákony.

S přáním vše nejlepšího v roce 2012 a postmodernistickým pozdravem „Sovy nejsou tím, čím se zdají být“.

Ing. Marcela Saitzová

občanské sdružení
TUDY Z NUDY

PRAVIDELNÝ PROGRAM

Změna programu vyhrazena, sledujte web www.tudyznudy.eu

JEVANY, Černokostelecká 49, OÚ + MŠ Jevany

PO	8:45 – 9:45	Kruhový trénink s Kamčou, OÚ
	15:00 – 16:00	Keramika pro děti, MŠ pouze pro mš
	17:00 – 18:00	Cvičení pro děti (4–7 let) na gymbalech a overbalech s Kamčou, OÚ
ÚT	10:00 – 12:00	RC Tudyznudy a hrátky s batolátky, OÚ <i>+výtvarné dílny (Info na webu)</i>
	16:00 – 18:00	Logopedie, OÚ pouze po přihlášení e-mailem!!
ST	15:30 – 16:30	AJ pro děti, MŠ <i>pro všechny</i>
	16:10 – 17:10	Zvídálek / Keramika, OÚ střídání po 14 dnech
	18:00 – 19:00	Zdravotní cvičení pro ženy, OÚ
ČT	8:00 – 9:00	Kruhový trénink s Kamčou, OÚ <i>(pouze po telefonické domluvě s lektorkou–774193001)</i>
	16:30 – 17:30	Taneční a pohybová průprava pro děti (4-8 let)s Veronikou, OÚ
	16:30 – 17:30	Vinyasa jóga s D. Grossovou, OÚ místnost nad barevnou tělocvičnou

**KAŽDÝ MĚSÍC POŘÁDÁME VÝTVARNOU DÍLNU A
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ NEJEN PRO DĚTI.**

PRŮBĚŽNÉ INFO NA:

WWW.TUDYZNUDY.EU NEBO TUDYZNUDY@EMAIL.CZ

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

sobota 21.4.2011 v 15:15 hod

u rybníka Jan - přes hráz rybníka od zastávky bus JEVANY - Spojovací

Zveme vás na příjemnou procházku ke studánce ukryté ve Voděradských bučinách. Podrobnější informace najdete na našich internetových stránkách a na vyvěšovacích místech koncem března. Těšíme se na vás.

Info: Michaela Kuželová 606 425 246

RODIČOVSKÉ CENTRUM KOLEČKO

Kostelec nad Černými lesy, bývalá jídelna v areálu Sanatoria, ul. Kutnohorská
rkolecko@seznam.cz, www.rkolecko.cz, 725 375 020

OSLAVA JARA

sobota

14.dubna

13.00 Vítání jara, loučení se Zimou (na parkovišti u Jevanského rybníka)

14.30 Probouzení lesa po Zimě (lesní bytosti, skřítkové, víly, kouzelníci a zase ti loupežníci ve Voděradských Bučinách)

17.30 Koncert skupiny ANTIFONA (Restaurace Na Štátku)

19.00 Vinotéka Liverpool – první jarní posezení s kytarou

V průběhu celého dne Kurz Priessnitz Walking - rezervace na - dana.grossova@seznam.cz (možnost půjčení hůlek)

www.antifona.cz, Obec Jevany, TOP 09 Doma v Jevanech, SDH Jevany, TOP 09 Kostelec n.Č.l., Všeználek, Restaurace Na Štátku, Vinotéka Liverpool, Dana Grossová, a mnoho dalších... Více info na

www.tudyznudy.eu

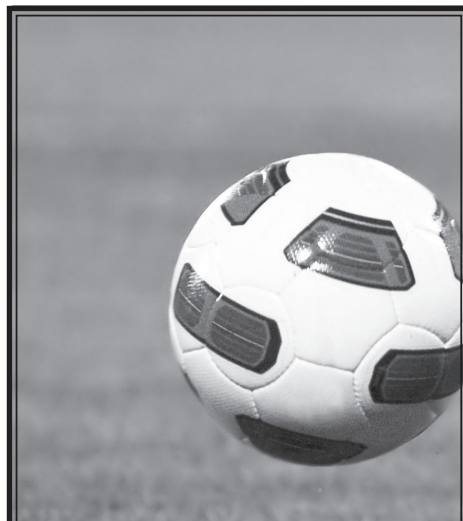
občanské sdružení
TUDY Z NUDY

Poděkování

Poděkování panu Ing. Petru Jelínkovi, který ve svém volném čase a na vlastní náklady skvěle upravit dráhu pro bruslaře na rybníku v Jevanech.

Saitzovi a Koulovi

Nábor mladých fotbalistů

Fotbalový klub SK Vyžlovka pořádá nábor dětí ročníků narození 2007, 2006, 2005 a 2004.

KDY:

V sobotu 19. května od 10 hodin

KDE:

fotbalový areál SK Vyžlovka

Mužstva budou vedena zkušeným trenérem s jedenáctiletou praxí s výchovou fotbalové mládeže, držitelem UEFA trenérské licence a mladým pedagogem.

Tréninky budou probíhat od září 2012 výhradně na přírodní trávě. Profesionální přístup a 100% nasazení celého realizačního týmu je samozřejmostí.

Přihlášky a případné dotazy zasílejte na emailovou adresu: skvyzlovka-mladez@seznam.cz nebo na telefonní číslo 733 160 050.

Poklad na tuchorazské tvrzi

Možná by ji člověk minul, i když ji máme takřka za rohem. Jednak je v Tuchorazi za plotem očividně soukromé zahrady, jednak nemá impozantní rozměry hradů, které člověka praští do očí. Ale její příběh má svoje tajemství a zatím ho nikdo nerozlouskl.

Stojí tu od 15. století a pamatuje tedy časy, kdy tenhle kraj nedaleko Prahy, dnes silně luftácký, byl ještě divoký neprostopnými lesy a rychle pádící říčkou Šemberou. Právě na skále nad jejím kamenitým korytem, které umí za jarních povodní hučet dravými peřejemi, vystavěl zřejmě už před rokem 1409 tvrz jistý Petr z Klučova.

Ze jmen, která se tu pak střídala, určitě zaujme Mikuláš Svitáček z Landštejna, purrabí na Hluboké, později maršálek královny Johanky a vysoký zemský úředník. Žel, dnes už takřka není stopy po poměrně honosném šlechtickém sídle, do kterého dal pan Mikuláš starou tvrz přestavět. Zachovala se z něj jen věž a na ní deska s nápisem, který kromě majitele kupodivu jmenuje i stavitele: „Léta Božieho MCCCCCLXXVII tato věž dělana je skrze náklad urozeného pána, pana Mikuláše z Landštejna, nejvyššieho písaře desk královstvie českého a dělal jest mistr Květoň. Amen.“

V roce 1579 koupil Tuchoraz i s dalšími vesnicemi Jaroslav Smiřický ze Smiřic, síd-

lící v nedalekém Kostelci nad Černými lesy. O zdejší palác neměl valný zájem, černo-kostelecký zámek, tehdy čerstvě přestavěný do renesančního původu, mu nabízel dostatek pohodlí, a tak na Tuchorazi sídlili jen úředníci.

A přece právě se Smiřickými je spojené zdejší tajemství. Jeden z posledních členů rodu, mladičský Albrecht Jan, patřil v roce 1618 k hlavním postavám stavovského povstání, v jeho pražském domě se prý upekla defenestrace, co víc, mimořádně schopný Albrecht Jan byl údajně považován za případného kandidáta na krále. Císařskému hněvu po porážce povstání unikl, zemřel už v listopadu roku 1618, ale trestu se obávala jeho sestra Markéta Salomena, provdaná Slavatová. Jako příznivkyně zimního krále se tedy urychleně odebrala do emigrace.

Otázka, které pak všechny trápila, zněla: „Kam stačila ukrýt rodový poklad?“ Smiřičtí bylo počátkem 17. století považováni za nejbohatší rod u nás a kromě pozemků a paláců byl jejich majetek i ve zlatě, špercích, penězích a uměleckých předmětech. Alespoň část z toho musela někde zůstat, protože s sebou Markéta Salomena určitě nepobrala všechno, ačkoli naložených kočárů, které hrčely lesními cestami pryč od kosteleckého zámku, bylo poženhané.

Vyprávělo se sice, že před útekem bylo ze zámeckých pokojů slyšet ťukání, jakoby někdo něco zazdíval. Taky se traduje, že po letech se sem Markéta Salomena ještě jednou vrátila i se synem, zámek prošla a v jedné z komnat mladíkovi pošeptala: „Všechno je dosud úplně pohromadě.“ Což se neutajilo a kdekdo začal hledat, včetně proutkařů. Nic nenašli, a tak poklad Smiřických pomalu odplouval do říše legend.

Jenže se stalo, že v roce 1837 uprostřed žní přijel právě do Tuchoraze kočár, z něj vystoupili dva muži, najali si zedníka a spolu s ním vystoupali do podkrovní věže. Po velké demolici v roce 1770 byla už jediným pozůstatkem landštejnovského sídla, ale bylo jasné, že právě ona je cílem záhadných pánů. Podle jedné verze s nimi šel i šafář a byl svědkem toho, jak vylámali pod trámy otvor, vyndali z něj velkou těžkou truhlu, naložili ji do kočáru a odjeli. Podle jiné verze ve věži zůstali sami a nikdo nevěděl, co tam dělají, až po jejich odjezdu správce našel vylomený otvor. Buď jak buď, ačkoli se po tajemných návštěvnících rozjelo pátrání, zadržet se je nepodařilo a nikdy už nikdo nezjistil, kdo byli.

Přijeli snad vyzdvihnout poklad Smiřických? Těžko by se tehdy našli lidé, kteří o tom pochybovali.

Marie Homolová

Azbest – nebezpečný odpad

Azbest je minerál, jehož typickou vlastností je vláknitá struktura a tendence vláken štěpit se po délce. Vlákna jsou odolná vůči teple a většině chemických látek. Pro tyto vlastnosti byl azbest využíván v mnoha oblastech, mimo jiné jako: materiál pro tepelnou izolaci, ohnivzdorné textilie, papír a desky, spojky a brzdové obložení, materiál pro elektrické izolace, azbestocementové výrobky.

Do lidského organismu se azbest dostává nejvíce vdechováním poletavých vláken rozptýlených ve vzduchu. Vlákna azbestu mají tendenci vytvářet vláknitý prach ve vzduchu, ulpívají na oděvech či nábytku. Nejnebezpečnější jsou dlouhá vlákna, protože se přirozenými mechanismy odstraňují z plic hůře než vlákna krátká. Další možností je konzumace vláken spolu s vodou. Azbest sice není ve vodě rozpustný, ale může se do ní dostat z nekontrolovaně uloženého azbestového odpadu. V případě kontaktu azbestových vláken a pokožky se jich do těla dostane jen velmi málo. Azbestová vlákna se mohou usazovat i v těle zvířat.

Zdravotní problémy se mohou objevit až několik desítek let po ukončení expozice.

Azbest je prokázaný karcinogen 1. třídy. Hodnoty azbestu ve vzduchu, které způsobují onemocnění plic, závisí především na hodnotě koncentrace a délce působení. V nízkých koncentracích, které nejsou zdraví škodlivé, je azbest obsažen skoro v každém vzduchu. Největšímu riziku jsou vystaveni lidé, kteří s azbestem přímo pracují. Množství azbestových vláken ve vzduchu může být nadprůměrné také v okolí budov, na kterých byl částečně použit azbestový stavební materiál či v blízkosti skládky, na níž nebyl azbest řádně přikryt nebo jinak uložen, aby byl chráněn před erozí větrem.

V naší republice nebyly od roku 1997 povoleny žádné výrobky, které by obsahovaly azbest. Od roku 2005 byl zákonem vydán úplný zákaz práce s azbestem. Tento zákaz samozřejmě neplatí, jde-li o likvidace zásob, odpadů a zařízení, která azbest obsahují, tedy i práce při odstraňování staveb s azbestem. Při bourání staveb a nebo při odstraňování výrobků obsahujících azbest je nutno postupovat podle právních předpisů, např.: zákon č. 183/2006 Sb. v § 128 a vyhl. 499/2006 Sb. Pracovníkům vykonávajícím tyto práce musí být poskytnuty ochranné oděvy, především pak pracovní

prostředky k ochraně dýchacího ústrojí. Moderní materiály již azbest neobsahují.

Jeden z nejrozšířenějších asbestocementových materiálů je střešní krytina pod obchodním názvem Eternit, která se u používala v ČR od 30. let minul. století a její výroba byla ukončena v roce 1996. Má tvar vlnitých nebo čtvercových desek. Za více než 20 let po jejím položení na střechu dochází k uvolnění cementu v důsledku povětrnostních vlivů a zůstávají uvolněná azbestová vlákna, která se dostávají do ovzduší. Další stavební výrobky s obsahem azbestu jsou např.: netkané textilie Netas, izolační desky ID a IDK 30, květinové truhlíky, tlakové a kanalizační trouby, desky Dekalit, Cembalit, Lignát, Unicel, Izomin atd.

Neničte si sami životní prostředí a svoje zdraví, odstraňte ze svého okolí azbestové výrobky, které byly vyráběny až do roku 1999. Při jejich odstraňování nesmí docházet k jejich rozbíjení. K odložení slouží výhradně sběrný dvůr, protože se jedná o nebezpečný odpad. Volně ponechané v přírodě jsou stále nebezpečné.

Ing. Dagmar Černá